വി. ചാവറ കുര്യാക്കോസച്ചൻ പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ച്ചയിൽ

ആനന്ദ് ജി.

എല്ലാ കാലവും കാത്തു വയ്ക്കാറുണ്ട് ദിവ്യ തേജസുള്ള ചില കർമധീരരെ. താൻ ജീവിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തെ തന്നെ പുതുചൈതന്യത്താൽ ഉദ്ദീപ്തമായ സമഗ്ര പരിവർത്തനത്തിലേയ്ക്ക് മാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ വേണ്ടി.നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ സംക്രമണങ്ങളെ അതിജയിച്ച് അവർ യുഗപ്രഭാവൻമാരായങ്ങനെ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കും, വരും തലമുറകൾക്ക് വഴിവെളിച്ചം കാട്ടാൻ. കർമധീരതയുടെ ഇത്തരം ദിവ്യതേജസ്വികളെയാണ് നമ്മൾ നവോത്ഥാന നായകന്മാർ എന്നു വിളിക്കുക.കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിൽ ഈവിധം അനുസ്മരിക്കപ്പെടേണ്ട മഹത് വ്യക്തികളിലൊരാളാണ് വി. ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ എന്ന സത്യം നിഷ്പക്ഷമായി ചരിത്രത്തെ അപഗ്രഥിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ ഇതിനോടകം നിസ്തർക്കം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്

ജാതീയവും സാംസ്കാരികവും സാമൂഹികവുമായ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളും അനീതികളും കൊടികുത്തിവാണിരുന്ന പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇരുളിലേയ്ക്ക് വന്നു ജന്മമെടുക്കുകയും താൻ ജീവിച്ച ആ കാലഘട്ടത്തെ തന്നെ അറിവിന്റേയും ആത്മബോധത്തിന്റേയും അനന്യമായ അലിവിന്റെയും ഉണർവിലേയ്ക്ക് കൈപിടിച്ചുയർത്തുകയും ചെയ്ത ദിവ്യ തേജസ്വിയായി പരിണമിക്കുകയാണ് വി. ചാവറയച്ചൻ. ഏതു ദേശത്തിന്റെയും സാംസ്കാരിക സാമൂഹിക ചരിത്രം എല്ലാകാലത്തും എഴുതപ്പെടുക നടപ്പ് രാഷ്ട്രീയ ബലങ്ങളെ പിൻപറ്റിനിന്നാകയാൽ തന്നെ ഇത്തരം ചില മഹത് വ്യക്തികൾ ദീർഘകാലത്തേയ്ക്കു തന്നെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു പോയിട്ടുണ്ട് എന്നതിൽ അത്ഭുതത്തിനു തെല്ലും വകയില്ല. എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠമായവയൊന്നും നിത്യകാലത്തേയ്ക്ക് മറച്ചു വയ്ക്കാനാവില്ല എന്നതിന് കാലം ഇവിടെ സാക്ഷിയാവുകയാണ്. പത്തൊമ്പതും ഇരുപതും നൂറ്റാണ്ടുകളെ മറികടന്ന് നാം ജീവിക്കുന്ന ഈ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠരും ഏറെ അത്ഭുതത്തോടെയാണ്ചാവറയച്ചൻ എന്ന അപൂർവ്വ പ്രതിഭയെ, ദൈവീക മനുഷ്യനെ അപഗ്രഥിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും ധൈര്യപൂർവ്വം പൊതുസമൂഹത്തിനു മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. എന്നാലോ ഇനിയും ഏറെ ആഴത്തിലും പരപ്പിലും പഠിച്ച് മനസ്സിലാക്കുകയും ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ട അതുല്യ വ്യക്തിത്വമാണ് വി. ചാവറ പിതാവ് എന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരേ സമയം ഒരു യോഗീവര്യന്റെ ആത്മനിഷ്ഠകളെ ഹൃദയത്തോട് ചേർത്തു പിടിക്കുകയും വ്യതിരിക്തമായ കർമ്മപഥത്തിലൂടെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ തിരിതെളിക്കുകയും കേരളസമൂഹത്തെ മാറ്റത്തിന്റെ പന്ഥാവിലൂടെ കൈപിടിച്ചു നയിക്കുകയുമാണ് ഈ പുണ്യപുരോഹിതൻ. ഈശ്വരനെ ലോകത്തിന്റെ കണ്ണിലൂടെ കാണുന്നതിനുപകരം ലോകത്തെ ഈശ്വരന്റെ കണ്ണിലൂടെ കാണാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠതയാണ് അദ്ദേഹം പകർന്നു നൽകിയത്. യശശ്ശരീരനായ പ്രഗത്ഭ വാഗ്മിയും സാഹിത്യകാരനുമായ ഡോ. സുകുമാർ അഴീക്കോട് വി. ചാവറയച്ചനെ ഇപ്രകാരമാണ് അനുസ്മരിക്കുന്നത്. "വാക്ക് , മനസ്സ് , പ്രവൃത്തി എന്നീ ത്രിവിധ ഉപകരണങ്ങൾ കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു. മനുഷ്യരെ സേവിച്ചു. താനിരിക്കുന്ന ഇരുട്ട് നിറഞ്ഞ ലോകത്തിൽ പ്രഭാപൂർണമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചു. സ്വന്തം കുടുംബത്തെ വിശ്വകുടുംബത്തിൽ ലയിപ്പിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വ്രതമെടുത്തവരാണ് സന്ന്യാസികൾ. അങ്ങനെ അവർ ദൈവത്തിന്റെ വിരലുകളായി മാറി മാനവ സേവയെ ജീവിത നിഷ്ഠയാക്കി മാറ്റുന്നു." അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ ചാവറയച്ചൻ കർമ്മനിരതമായ തന്റെ ജീവിതം ഇപ്രകാരം വിശ്വകുടുംബത്തിന്റെ സമസ്ത നന്മകൾക്കുമായി ഉഴിഞ്ഞുവെയ്ക്കുന്നതായാണ് നാം കാണുന്നത്. താൻ ജീവിക്കുന്ന പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ സമഗ്ര വളർച്ചയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.വിദ്യാഭ്യാസത്തെ എല്ലാവർക്കും സംലഭ്യമാക്കാൻ, ആശാൻകുടിപ്പള്ളിക്കൂടങ്ങളെ ചുറ്റിപ്പറ്റിനിന്നിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തെ പൊതുഇടത്തിലേയ്ക്ക് സധൈര്യം പറിച്ചു നട്ടു. ജാതിമതഭേദമന്യേ ഏവർക്കും വിദ്യ അഭ്യസിക്കുവാനുള്ള അവകാശം സംജാതമാക്കിക്കൊണ്ട് പൊതു പള്ളിക്കൂടങ്ങളാരംഭിച്ചു. പരമ്പരാഗത സെമിനാരി പരിശീലനരീതികളെ മാറ്റിമറിച്ചുകൊണ്ട് മലയാളക്കരയിൽ പട്ടക്കാർക്ക് പരിശീലനം

> “ജാതീയവും സാസ്ക്കാരികവും സാമൂഹികവുമായ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളും അനീതികളും കൊടികുത്തിവാണിരുന്ന പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇരുളിലേയ്ക്ക് വന്നു ജന്മമെടുക്കുകയും താൻ ജീവിച്ച ആ കാലഘട്ടത്തെ തന്നെ അറിവിന്റേയും ആത്മബോധത്തിന്റേയും അനന്യമായ അലിവിന്റെയും ഉണർവിലേയ്ക്ക് കൈപിടിച്ചുയർത്തുകയും ചെയ്ത ദിവ്യ തേജസ്വിയായി പരിണമിക്കുകയാണ് വി. ചാവറയച്ചൻ.

നേടാൻ ഏതദ്ദേശീയമായ ഒരു പൊതു സെമിനാരി മാന്നാനത്താരംഭിച്ചു.സാധുജനസേവനത്തിനുതകുന്ന നൂതന കർമ്മ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ച് നടപ്പിൽ വരുത്തി. അന്നവും വിദ്യയും അന്തസ്സും ആത്മീയതയും നൽകി താനുൾപ്പെട്ട സമൂഹത്തെ കാലോചിതമായ സംസ്കാരിക സമ്പന്നതയിലേയ്ക്ക് ഈ മഹാത്മാവ് വളർത്തിയെടുക്കുകയായിരുന്നു. തേജോമയമായ ആത്മവിശുദ്ധിയിലേയ്ക്ക് ഒറ്റയ്ക്കു നടന്നു നീങ്ങുമ്പോഴും ചാവറയച്ചനെന്ന ദൈവീക മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയം തനിക്കു ചുറ്റുമുള്ള നിരാലംബരായ ജനതയെ കാരുണ്യത്തോടെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്യുകയാണ്. "യഥാർത്ഥമായ ആത്മീയത ഒരിക്കലും ഭൗതീക ജീവിതത്തെ അവഗണിക്കുന്നില്ല. നാം ജനിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ നമ്മെ തൊട്ടുരുമ്മി നിൽക്കുന്ന ജീവിതവൈഷമ്യങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട

> "മതമൊ ജാതിയൊ നോക്കാതെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ ഒരു സമൂഹത്തെ പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചങ്ങലകളിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കാൻ കഠിനമായും സാഹസികമായും പരിശ്രമിച്ച ചാവറയച്ചൻ നമ്മുടെ നവോത്ഥാന നായകന്മാർക്കിടയിൽ സുപ്രധാന സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠ വ്യക്തിത്യമാണെന്നും അദ്ദേഹം സമർത്ഥിക്കുന്നു.

ബാധ്യതയാണ് ദൈവം നമ്മിൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ബാധ്യതയെ നിറവേറ്റുന്നതിനു വേണ്ടി ചാവറയച്ചൻ സമൂഹത്തിന്റെ നാനാമേഖലകളിലേക്ക് തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വ്യാപിപ്പിച്ചു" എന്നാണ് പ്രഫ. എം. കെ സാനു ചാവറയച്ചനെന്ന പുണ്യപ്രതിഭയെകുറിച്ച് തന്റെ നിരീക്ഷണകുറിപ്പുകളിൽ പറഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നത്. മതമോ ജാതിയോ നോക്കാതെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ ഒരു സമൂഹത്തെ പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചങ്ങലകളിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കാൻ കഠിനമായും സാഹസികമായും പരിശ്രമിച്ച ചാവറയച്ചൻ നമ്മുടെ നവോത്ഥാന നായകന്മാർക്കിടയിൽ സുപ്രധാന സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠ വ്യക്തിത്വമാണെന്നും അദ്ദേഹം സമർത്ഥിക്കുന്നു.

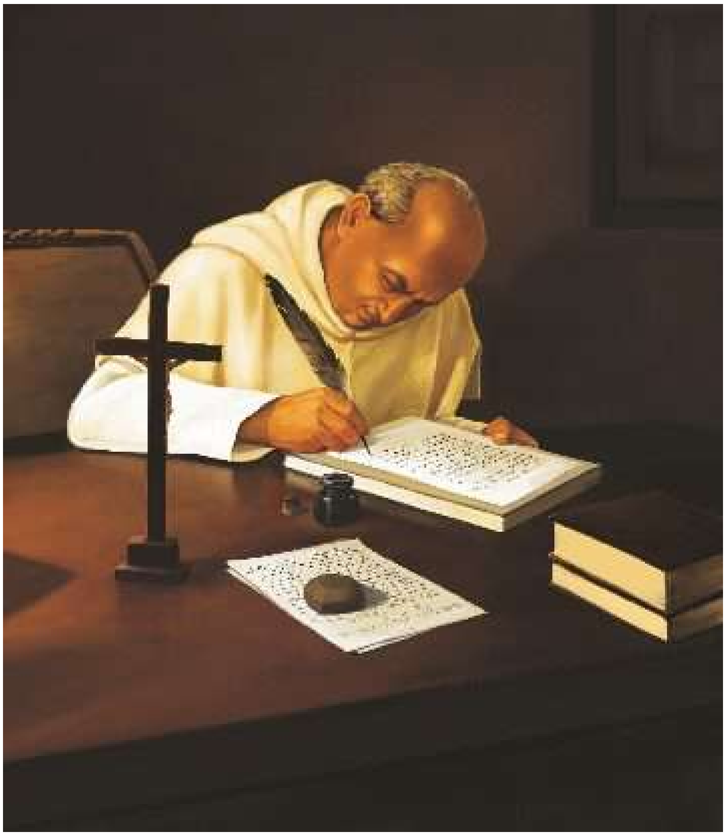

തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരെ കൊണ്ട് കഠിനമായി പണിയെടുപ്പിക്കുകയും തുച്ഛമായ കൂലി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന, മനുഷ്യനെന്ന പരിഗണന പോലും ചിലപ്പോൾ ലഭിക്കാതെ പോയിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് വേലക്കാരന് ന്യായമായ കൂലി കൊടുത്തിരിക്കണം എന്ന് കർശനമായി നിഷ്കർഷിക്കാനും അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനും ചാവറയച്ചൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങുകയാണ്. ജന്മം സ്ത്രൈണമായി പോയതുകൊണ്ട് മാത്രം വീടെന്ന നാല് ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിക്കൂടുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവർക്കു വേണ്ടി പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ രീതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയും താൻ സ്ഥാപിച്ച പുരോഹിതഗണത്തെപോലെ തന്നെ സമൂഹത്തിന്റെ നെടുംതൂണായി നിന്നുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർക്കായി സന്ന്യാസിനി മഠം സ്ഥാപിക്കുകയുമാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും സമത്വത്തിലേക്കും അറിവിന്റെ പുതുവെളിച്ചത്തിലേക്കും സ്ത്രീ സമൂഹത്തെ ആ ദീർഘദർശി രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുകയായിരുന്നു. നാടിന്റെ നന്മയ്ക്കും

വളർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞു വയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതം. തന തുഭാഷയിൽ സുറിയാനി ക്കാർക്കും പ്രാർത്ഥനകൾ സ്വായത്തമാക്കണമെന്നാഗ്ര ഹിച്ച അദ്ദേഹം വലിയ ക്ലേശ ങ്ങൾ സഹിച്ച് മുദ്രണാലയം മാന്നാനത്തു സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ അത് മലയാളനാടിന്റെ മാധ്യമ വിപ്ലവത്തിന് തുടക്കം കുറിക്കു കയായിരുന്നു. പിന്നീട് ഇതേ മുദ്രണാലയത്തിൽ നിന്നുതന്നെ മലയാളികളുടെ ആദ്യ ദിന പത്രം 'നസ്രാണിദീപിക' പ്രസി ദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയാണ്. കേരള പത്രപ്രവർത്തന ചരിത്രം ഈ ക്രാന്തദർശിയോട് അത്രമേൽ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. താൻ ജീവി ച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തെ തന്നെ അത്യപൂർവ്വമാംവിധം മാറ്റിയെ ടുക്കുമ്പോഴും കേരളീയജനത യുടെ തനതു സംസ്കൃതി ചോർന്നുപോകാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഏറെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭാരതീയമായ, കേരളീയമായ ആചാര മര്യാദക ളുടെ പക്വമായ വാങ്ങലുകളെ ക്രൈസ്തവ ജിവിത ചുറ്റുപാടു കളിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം പ്രാഗ ത്ഭ്യത്തോടെ ചേർത്തു നിർത്തു ന്നുണ്ട്. മറ്റൊരു രീതിയിൽ വില യിരുത്തുമ്പോൾ കെട്ടകാല ത്തിന്റെ കെട്ടുപാടുകളിൽ നിന്നും കാലോചിതമായി തീർത്തും സംസ്കൃതമായ പൊതുസമൂഹം, ആയതിനുവേ ണ്ടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീവ്ര പരിശ്രമങ്ങൾ. അതു കൊണ്ടുതന്നെ ചരിത്ര പണ്ഡിതനായ എ. ശ്രീധരമേ നോൻ ഈ പുണ്യ വൈദികനെ ക്കുറിച്ച് സംശയലേശമന്യേ പറഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നത് ഇപ്രകാ രമാണ്: "ചാവറയച്ചന്റെ സന്ദേ ശവും ജീവിതവും നേട്ടങ്ങളും കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിനു മാത്രമുള്ളതല്ല മറിച്ച് എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും എല്ലാക്കാ ലത്തും അവ പ്രസക്തമാണ്. കാലത്തിനുമുമ്പേ ജനിച്ച മഹാ നായിരുന്നു ചാവറ കുര്യാക്കോ സച്ചൻ."

പുറത്ത് മാറ്റങ്ങളുടെ ഘോഷയാത്ര നടത്തി മുന്നേറു മ്പോഴും നിരന്തരം തന്നിലേക്കു തന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കുകയും തന്റെ കുറവുകളേയും നിസാര തയേയും ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാ ക്കുകയും ചെയ്ത തപോധന നായിരുന്നു അദ്ദേഹം. തന്റെ ആത്മബോധത്തെ ഈശ്വരനി ലേക്കു ചേർത്തുനിർത്തുവാൻ ചാവറയച്ചൻ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരു ന്നു. ഈശ്വര ധ്യാനത്തിലൂടെ അനിർവചനീയമായ അലി വോടെ കാലത്തെ മനസ്സിലാ ക്കുകയും മനുഷ്യരെ ശുശ്രൂഷി ക്കുകയും ചെയ്ത

ദിവ്യപുരുഷൻ. അദ്ദേഹം രചിച്ച കൃതികൾ തികഞ്ഞ സാഹിത്യ സൃഷ്ടികളായി സാഹിത്യ നിപുണന്മാർ വാഴ്ത്തിപ്പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഉള്ളിലേയ്ക്ക് ഇറങ്ങുമ്പോൾ അവ നിരന്തരമായ ഈശ്വര സാധനയിലൂടെ പരമമായ സത്യത്തിലേയ്ക്ക് ലയിക്കാൻ വെമ്പുന്ന മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ അവിരാമമായ ദാഹത്തെയാണ് മുദ്രിതമാക്കുന്നത്.

സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കുകൂടി പരിചിതമായ കാവ്യഭാഷയിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകൾ. എഴുത്തച്ഛൻ കാലഘട്ടം പകർന്നു നൽകിയ ഭാഷാസമൃദ്ധിയെ ചാവറയച്ചൻ വേണ്ടുംവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുകയും കൃത്യമായി താൻ ജീവിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ സാമാന്യ ജനത്തിന്റെ അറിവുകൾക്ക് അനുക്രമമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഭാഷാ പണ്ഡിതനായ പി. കെ രാജശേഖരന്റെ വാക്കുകൾ ഈ നിരീക്ഷണത്തിനു പിൻബലമാവുന്നുണ്ട്.

“തദ്ദേശീയമായ ഭാഷയെ ഉപയോഗിച്ച് തന്റെ രചനകളെ സാധാരണക്കാരിലേക്കു സന്നിവേശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിനാലാണ് പാതിരി മലയാളത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽപ്പെടാതെ തനതുഭാഷയുടെ വഴിയിലൂടെ ചാവറകൃതികൾക്ക് ആസ്വാദനലബ്ധിയുണ്ടായത്” എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നത്.

ചിട്ടയും ക്രമവും ഈശ്വര സാന്നിദ്ധ്യവും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിനും സാമൂഹ്യാവസ്ഥയ്ക്കും വേണ്ടിയാണ് ഈ കർമ്മയോഗി തന്റെ ജീവിതത്തെ നിരന്തര സാധനയാക്കിയത്. ഹൃദയ നിയോഗങ്ങളെ പൂർണമായും ഈശ്വരനിലർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യരിലേക്കിറങ്ങിത്തിരിച്ചതുകൊണ്ടാണ് വിപ്ലവത്തിന്റെ ശുക്ര നക്ഷത്രമായി അദ്ദേഹം വാഴ്ത്തപ്പെടുന്നത്. പ്രഫ. എം. ലീലാവതിയുടെ വാക്കുകൾ കടമെടുത്താൽ “ഏത് ഇരുട്ടുമുറ്റിയ കഠോരകാലഘട്ടത്തിലും ആത്മബലി സന്നദ്ധതയോടുകൂടിയ ഋഷിതേജസ്വികൾ ഉദിച്ചുയരാം, പ്രഭ ചൊരിയാം, ആ പ്രകാശപുഞ്ജങ്ങളിൽ നിന്ന് സാധാരണരായ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു കൈത്തിരി കത്തിച്ചെടുക്കാനും അതിന്റെ പ്രകാശനാളം ഹൃദയത്തിൽ കെടാതെ സൂക്ഷിക്കുവാനും കഴിയും.” ആ പ്രകാശനാളം ഇപ്പോഴും കെടാതെ മിന്നി നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ പുണ്യപുരുഷന്റെ പാത പിൻതുടർന്നവർ ഒരു വലിയ സന്ന്യാസ സമൂഹമായി ലോകം മുഴുവൻ പടർന്നു വളർന്നു വിവിധ ശുശ്രൂഷകളിൽ നിമഗ്നരായി ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാന നായകരിൽ മുൻനിരയിൽ തന്നെ പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ട വ്യക്തിത്വമാണ് ചാവറകുര്യാക്കോസച്ചന്റേത് എന്ന് നിസ്തർക്കം പറഞ്ഞുവെയ്ക്കുമ്പോൾതന്നെ ചിന്തകനും ചരിത്രകാരനുമായ പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അദ്ദേഹത്തെ സാരൂപ്യപ്പെടുത്തുന്നത് വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയോടും വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലയോളയോടും മറ്റുമാണ്. ജ്ഞാന കർമ്മ ധ്യാന യോഗങ്ങളെ സമ്യക്കായി സമരസപ്പെടുത്തി സ്വജീവിതത്തിൽ പുതിയൊരു സന്ന്യാസ പാഠം തന്നെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും അത് തന്നെ സ്നേഹിച്ചവർക്കും ചാരെ അനുഗമിച്ചവർക്കുമായി അദ്ദേഹം പകർന്നു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീപ്തസ്മരണയുടെ ജ്വലനമായിരിക്കണം ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ പാത പിന്തുടരുന്ന ഈ വലിയ സി എം ഐ സമൂഹത്തിന്റെ ആത്മബലവും കർമ്മശേഷിയും.

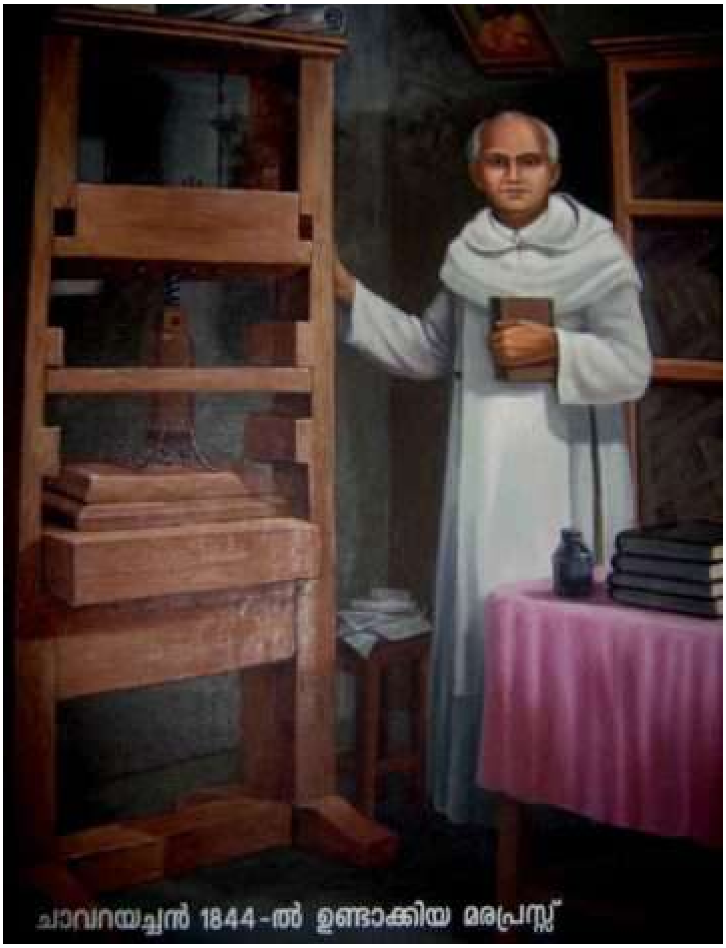
ചാവറയച്ചൻ 1844-ൽ ഉണ്ടാക്കിയ മരപ്രസ്സ്